

شورای همبستگی آزادی برای ایران
Freedom For Iran Solidarity Council

بیانیه شماره ۵۱: دهه‌ی همبستگی برای آزادی - روز ششم

«روز همبستگی برای آزادی بیان، اندیشه و انتخاب فردی»

سانسور هنگامی بر زندگی چیره می‌شود که هراس از مجازات، انسان را پیش از بیان اندیشه به خاموشی وادارد. این اجبار در گفت‌وگوهای روزانه و تصمیم‌های شخصی رسوخ می‌کند و میان باور درونی و سخن آشکار فاصله می‌افکند. جامعه، به جای آنکه توان خویش را صرف آفرینش و مشارکت کند، آن را در پنهان داشتن باور و هویت فرسوده می‌سازد.

شورای همبستگی آزادی برای ایران، در ششمین روز این دهه، خواهان پایان قیومت سیاسی و مذهبی بر زندگی ایرانیان است. برچیدن جمهوری اسلامی باید با لغو سانسور و پایان جرم‌انگاری عقیده و انتخاب شخصی همراه باشد. تغییر رژیم، مادام که حق تحمیل باور و شیوه‌ی زندگی برای قدرت محفوظ بماند، به رهایی نمی‌انجامد. اندیشه و هنر نباید برای راه‌یافتن به عرصه‌ی عمومی، به تأیید عقاید رسمی تن دهند.

پایبندی به آزادی را باید در احترام به حق کسانی نشان داد که مانند ما نمی‌اندیشند و شیوه‌ی دیگری را برای زندگی برگزیده‌اند. هر انسان حق دارد با رعایت حقوق دیگران، درباره‌ی پوشش و روابط شخصی خویش تصمیم بگیرد و باورش را بی‌هراس بیان کند. نظر اکثریت و سنت‌ها نباید حق انتخاب فرد را محدود کنند. بدون احترام به این حق، حتی با تغییر حکومت نیز این آزادیها به دست نخواهند آمد.

در سال گذشته، قطع گسترده‌ی ارتباطات هنگام اعتراضات دی‌ماه، روایت مستقل رویدادها و ارتباط مردم با یکدیگر را مختل کرد. پاسداری از آزادی بیان، نیازمند گردش آزاد اطلاعات و شکستن انحصار است. مردمی که به قدرت اعتراض دارند، نباید برای دانستن حقیقت به روایت همان قدرت وابسته بمانند.

بهای خاموشی و سرکوب را اندیشه‌های نابارور و استعدادهای فرسوده زیر بار اجبار می‌پردازند. همبستگی ما باید پشتوانه‌ی هر ایرانی برای آزاد اندیشیدن و آزاد زیستن باشد. ما برای ایرانی می‌کوشیم که هر نسل در آن بتواند آزادانه سخن بگوید و آرزوهایش را دنبال کند. آزادی حق مردم در همین زندگی است و تلاش امروز ما باید فرصت بهره‌مندی از آن را فراهم سازد.

پاینده ایران آزاد

شورای همبستگی آزادی برای ایران

۲۰ شهریور ۱۴۰۵

با سپاس از همراهان (با نام مستعار) کیا و شایان از داخل کشور، برای همکاری در تهیه‌ی این بیانیه